

זו רק ההתחלה. מתברר שהשוואה לירוש, הרי הלורד המנוח היה סמל הר שפיות. הירוש, המגיע למקום ישר מ בית-המשועים הקרוב, משוכנע כי הוא אינו אלא ישו, אשר נישא במקום ל מרים המגדלית, מרגרט גוטיה — הלא היא הגברת המפורסמת עם הקאמליות. המשפחה הרוצה בכל מחיר להוציא את הירושה מידיו של המטורף ארוך השיער, הצולב את עצמו לעיתים מזומנות על צלב גדול באולם-הקבלה של הטירה הר מפוארת — מספקת לו אפילו מעין תחר ליה למרגריט, זה, בנסיון להוכיח שה האיש אינו שפוי בדעתו, ויש לאשפזו בחזרה — ואז יקבלו כמובן הקרובים את הירושה.

אלא שלמרבח צערם מתפקח המטורף, הופך במפתיע מחולה-ישו ללורד בריטי בכל רמ"ח אבריו. בתור שכזה, הוא רוצה בשיטתיות את כל בני המשפחה, תוך כדי הטלת האשם על אחרים. ומי יעזו לחשוך בלורד מכובד?

אם לא די בכל המעשיה המטורפת הר זאת — שפיתר אוטול מופע בה בתפ קיד הראשי — מקושט הסרט גם בכמה בדיחות ויואליות, שאינן מותרות הרבה ספק בקשר ליחס שיש ליוצרו (הבמאי ממוצא הונגרי פיטר מדאק) אל מעמד השליט בבריטניה: באחת הסצנות, הוא הלורד גורני החדש (פיטר אוטול) ב בית-הלורדים, וכל הזקנים הסגילים והי תשושים המנממים על הספסלים הופכים לשלדים מכוסים קורי-עכביש.

הסרט השלישי מוקדש כולו דווקא ל יוצר אירופי. לא במקרה. "תמיד הרגשתי קירבה גדולה יותר לאירופה מאשר ל אנגליה" טוען קן ראסל, הבמאי של ה שיח פרא — סרט ביוגרפי על פסל בשם הנרי גודיה-ברוקה, גאון צרפתי שחי עם אשה פולניה מורה, מבוגרת ממנו בהרבה, יצר בזום פסלים בעלי עוצמה רבה. גודיה-ברוקה נהרג במלחמת ה

פופאי נוהונג'קונג

המתאגרף הבלתי-מנוצח
(תל-אביב, תל-אביב, ארצות-הי ברית) — ריצפת האולם מכוסה שיכבה עבה של קליפות גרעיניים. את העשן הכחלחל שבי אוויר אפשר לחתוך בסכין. החברה הטובים מוצאים במרץ סיגרויות ומפליטים בקולי קולות אימות-שפר המעידות במישרין על חוכמתם הרבה. ובחוץ, הקופה סגורה. כל הכרטיסים נמכרו. עם הצלחה, כפי שאומר הפתגם הישן, אי-אפשר להתווכח.

אז למה להתווכח? מספיק לתאר. זהו יבוא מהונג קונג, המספר על תחרות פרועה בין שני בתי-ספר למתי גוששים, הנלחמים על זכייה בתואר האליפות באיזור מסויים בסין.

מה בדיק מקנה תואר זה, ומדוע צריך להיאבק עליו בקנאות ופראות כזאת, לא ברור. וגם לא חשוב. כי סרט זה, שלבמאי שלו קוראים צ'נג צ'אנג הו, למפיץ רן רן שו, ולכוכבים לו לי וואנג פינג, מיועד לאנ שים שעלילות אינן מטרידות את מנוחתם. מאחר והצופה המודרני תפס כבר את העקרון שכל העלילות זהות, ורק מה שקורה בתוכן שונה, החליטו כאן להראות רק מה שקורה.

קורה אוסף של תעלולי קאראטה, ג'ודו, היאבקות סיי אמית ושאר מיני טכניקות אקזוטיות, מהמזרח הרחוק, בתוספת דילוגים משונים מן הארץ לגות הבתים, הת עופפויות לולייניות באוויר, שימוש לולייני עוד יותר ב ידדים, רגליים ובשאר איברי הגוף. בכלל, המתאבקים, ש אינם נחים רגע לכל אורך הסרט, נראים כהתגלמויות אנושיות של פופאי שבלע מנה מוגזמת של תרד.

מי שניחן בתודעה קולנועית מינימלית, יזהה כמובן את מרבית התעלולים האתלטיים כמשחקים של מצלמה,

פינג ולי בפעולה: יותר מדי תרד

המונחתם בזווית נמוכה כדי להגים גובה של ניתור, או כתעלולי עריכה, החותכת את הסרט ברגע שהגיבור קופץ כלפי מעלה ומחברת שנית כאשר הוא נוחת על הגג. ה תוצאה: בדילוג קטן אחד, הגיע הגבר מהאדמה למרום השמיים. איפה, איפה הוא היה באולימפיאדה?

גם הצנורה, שהתייחסה כנראה ברצינות לעניין, הש אירה כאן את חותמה. מה שלא עשו עושי הסרט, השלי מה היא. למשל, המתאגרף הבלתי-מנוצח נאבק עם שני שכירי-חרב יפניים — ופתאום נעלמים השניים כאילו בלעה אותם האדמה. רוח הקודש מירושלים כנראה העיפה אר תם לשמיים. אבל חוץ מזה, הכל בסדר.

פליני רומא

רומא מזווית-ראיתו האיטית ר הפרטית מאד של פדריקו פליני, כפי שראה אותה לפני שלושים שנה — והי יום. סרט בעל עוצמה הזותית בלתי רגי לה. חווייה לעיניים.

מיני ומוסקוביץ

ארצות-הברית) — ג'ון קאסאבטס מתאר שני אנשים בודדים, מקידת מוזיאון ור שומר מגרשי חניה, המוצאים זה את זה בספור אהבה מזור, על רקע אמריקה מורה ואכזרית עוד יותר. סרט אינטימי, רגיש ומעניין.

הצגת הקודנוע האחי

רונה (פריז, ארצות-הברית) — סיפור נוסטלגי בשחור-לבן, על אמריקה המר אבדת את הומה ואת שלוותה בימי המ מתקוריאה. מתרחש כולו בעיירה ש כותח-אל במעמקי טקסס. משחק מעולה, דימוי של פיטר (מה נשמע דוק) בוגר דנוביץ.

ירושלים

ארצות-הברית) — שוטר מכריז מלחמה פרטית נגד רוצח פסיכופאטי, בסרט אלים המבויים בורטואויות עלידי דון סיגל, עם קלינט איסטוד בתפקיד ראשי. הט פה לזכויות בלתי-מוגבלות לשוטרים אינה משכנעת כל כך, אבל מה שמת רחש בסרט משכיח הטפות.

הזחישה שבגב

ארצות-הברית) — התבגרותו של נער צרפתי ב שנות החמישים, מתוארת במידה רבה של פיוט ועם הרבה כשרון עלידי הר במאי לואי (הנאהבים) מאל, בעזרתה הבלתי-מבוטלת של השחקנית לאה מאס ארי, בתפקיד אמו של הנער. מומלץ.

חיפה

הבושה (בית רוטשילד, שוודיה) — מסמך אנטי-מלחמתי מועז של אינגמר ברגמן, החוזר פעם נוספת על התיאוריה שלו, כי האמנות היא עק רה וחסרת תכלית בעולם של ימינו. עם ליב אולמן ומאקס פון-סידוב. מומלץ.

הקשר האמריקאי

ארצות-הברית) — סרט פשע מבדר על שוטר הרש, שצריך להעמיד פנים של אדם נשוי ואב לילד, ואף לחיות במחיצת אשה וילד, על-מנת לגלות רשת מבריחיי סמים. הרבה תעלולים קולנועיים של הר במאי ג'ורג' לאוטנר. הופעה חביבה של מישל קונסטנטן ומיריי דארק. כוזג נשוי בעל-כוחו.

הגיע לבית-משועים, ואכל את צואתו שלו: האינן זאת ציטטה הולמת ביותר את במאי השדים.

ראסל כנראה, מתכוונ עתה לנקום את נקמתם של וולף ומוצארט, לעשות למי בקרים את מה שהם עשו לו. בינתיים, הוא משייך עצמו להבורת ב מאים שנקטלה לאחרונה עלידי פולין קאל — ביניהם אורסון וולס ופרנסואה טריפו.

מה חושבים וולס וטריפו על שותפם החדש, לא ידוע עדיין ברבים.

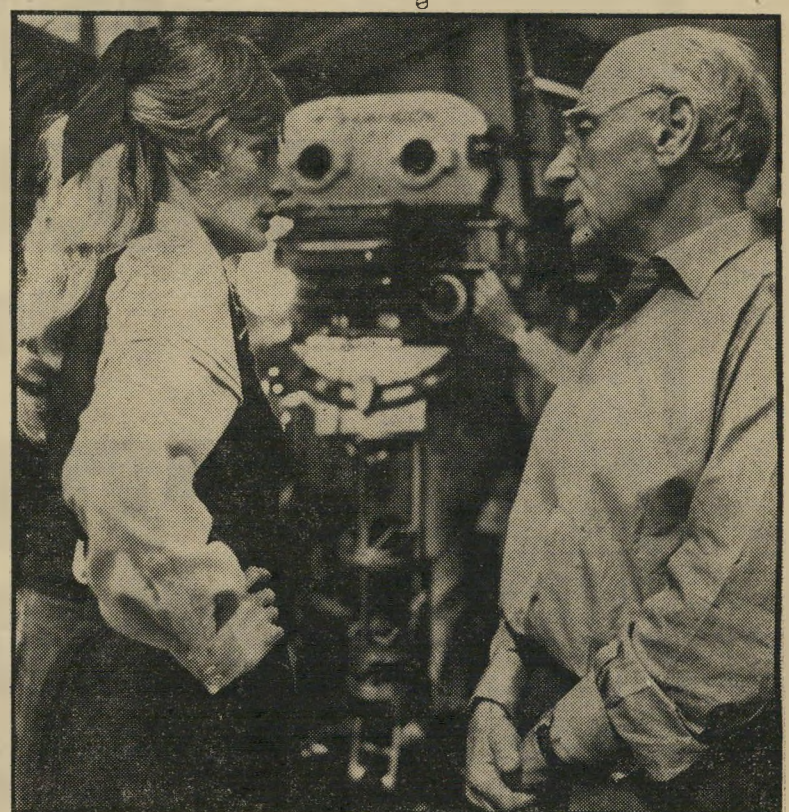
תדריך

תל-אביב

התפוז המוכני (פאר, אנ גליה) — הבמאי סטאנלי קובריק מתאר עולם שבו האלימות אינה זקוקה עוד ל מניעים, והחברה אינה יודעת עוד איך להתגונן מן ההתקפות על גופה ועל הכרתה. הסרט המדהים של השנה. כדאי לראות.

פריז

היציקו במלוא אונ, מהתל בצופיו, מר תח אותם ומשעשע ביד בטוחה ובכשרון קולנועי נדיר, בעזרת סיפור על פסיכר פאט שחונק נשים בחוצות לונדון לאחר שהוא אונס אותן.

במאי קיוקור ושחקנית סמית דודה משוגעת,

לא-מבוססת בביקורת. אלא שמו, צוער דים ראסל והמבקרים בנתיבים נפרדים. מאז שצייקובסקי והשדים שלו נקטלו, הוא מזלזל בכולם. את פולין קאל, ל משל — אחת המבקרות הידועות והשי נזנות של ג'ורג' — הוא מכנה "פס פטנית, רכילאית צורמנית".

למבקרים אין שום השפעה" הוא קובע בבטחון עצמי גדול. והוא עושה זאת בית-רישאת עתה, לאחר שמשח פרא התקבל בסבר-פנים יפות יחסית באנגליה, למרות שהושמץ לכל אורך תדרך בארצות-הברית.

המבקרים קברו את מוצארט בקבו אלמוני. הם האכילו את הוגו וולף ב צואתם כל חייו — עד שבסופו של דבר

במאי ראפס משיח משוגע